

Presente

attivo e medio-passivo

Tema *στη-/στα-*; il raddoppiamento *σι-* è diventato lo spirito aspro (*ι-στημι*). L'attivo è transitivo («faccio stare in piedi, erigo»), il medio-passivo intransitivo («mi alzo, sto per alzarimi»): è la differenza da tenere d'occhio in tutto il verbo.

INDICATIVO

	ATTIVO	MEDIO-PASSIVO
1ª sing.	ἵστημι	ἵσταμαι
2ª sing.	ἵστης	ἵστασαι
3ª sing.	ἵστησι(ν)	ἵσταται
1ª plur.	ἵσταμεν	ἵστάμεθα
2ª plur.	ἵστατε	ἵστασθε
3ª plur.	ἱστᾶσι(ν)	ἵστανται

CONGIUNTIVO

	ATTIVO	MEDIO-PASSIVO
1ª sing.	ἵστώ	ἵστώμαι
2ª sing.	ἵσῃς	ἵσῃ
3ª sing.	ἵσῃ	ἵσῃται
1ª plur.	ἵσώμεν	ἵσώμεθα
2ª plur.	ἵσῃτε	ἵσῃσθε
3ª plur.	ἱσώσι(ν)	ἵσώνται

OTTATIVO

	ATTIVO	MEDIO-PASSIVO
1ª sing.	ἱσταίην	ἱσταίμην
2ª sing.	ἱσταίης	ἱσταῖο
3ª sing.	ἱσταίῃ	ἱσταῖτο

	ATTIVO	MEDIO-PASSIVO
1ª plur.	ἵσταίμεν	ἵσταίμεθα
2ª plur.	ἵσταίτε	ἵσταίσθε
3ª plur.	ἵσταῖεν	ἵσταίντο

IMPERATIVO

	ATTIVO	MEDIO-PASSIVO
2ª sing.	ἵστη	ἵτασο
3ª sing.	ἱστάτω	ἱστάσθω
2ª plur.	ἵστατε	ἵτασθε
3ª plur.	ἱστάντων	ἱστάσθων

INFINITO

ATTIVO	MEDIO-PASSIVO
ἱστάναι	ἵτασθαι

PARTICIPIO

attivo

CASO	MASCHILE	FEMMINILE	NEUTRO
Nom. sing.	ἱστάς	ἱτάσα	ἱστάν
Gen. sing.	ἱστάντος	ἱτάσης	ἱστάντος
Dat. sing.	ἱστάντι	ἱτάση	ἱστάντι
Acc. sing.	ἱστάντα	ἱτάσαν	ἱστάν
Nom. plur.	ἱστάντες	ἱτάσαι	ἱστάντα
Gen. plur.	ἱστάντων	ἱτασῶν	ἱστάντων
Dat. plur.	ἱστάσι(ν)	ἱτάσαις	ἱτάσι(ν)
Acc. plur.	ἱστάντας	ἱτάσας	ἱστάντα

medio-passivo

CASO	MASCHILE	FEMMINILE	NEUTRO
Nom. sing.	ιστάμενος	ισταμένη	ιστάμενον
Gen. sing.	ισταμένου	ισταμένης	ισταμένου
Dat. sing.	ισταμένῳ	ισταμένη	ισταμένῳ
Acc. sing.	ιστάμενον	ισταμένην	ιστάμενον
Nom. plur.	ιστάμενοι	ιστάμεναι	ιστάμενα
Gen. plur.	ισταμένων	ισταμένων	ισταμένων
Dat. plur.	ισταμένοις	ισταμέναις	ισταμένοις
Acc. plur.	ισταμένους	ισταμένας	ιστάμενα